

Almene, og selv om nærværende Lov derfor skulde begrænses til kun at angaa Bygninger, der i Fremtiden skulle blive opførte, saa vil herved allerede meget være vundet. Jeg vil haabe, at den høitærede Forsamling vil lade Lovforslaget gaa videre, og jeg vil ogsaa haabe, at det ærede Medlem for Kolding (Berg) vil erfare, at han ikke har saa megen Indflydelse, som han maatte tro, og at derfor hans Haab om, at Forslaget ikke skal blive til Lov i denne Samling, maa blive bestæmmet.

Sad: I Anledning af, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne et Par Gange har nævnt, at jeg i en tidligere Samling har stillet et Forslag i samme Retning som det foreliggende Forslag, kun at det gik yderligere, nemlig til 80 Kvadratalen, vil jeg bekræfte, at den ærede Forslagsstiller deri har Ret, men jeg vil tillade mig som Oplysning at tilføie, at mit Forslag i eet Hovedpunkt var forskjelligt fra det, der nu foreligger. Det gik ganske vist i den nævnte Henseende yderligere, men i en anden Henseende ikke saa vidt, idet det nemlig kun gik ud paa Fritagelse for Stat for de Leiligheder, der maatte blive byggede udenfor Kjøbenhavns Volde. Vi maa vel huske paa, hvorledes Forholdene vare dengang. De vare nemlig for Fæstningens Nedlæggelse saaledes, at der fandtes et Belte udenfor Voldene, der fremkaldte Afstaende og andre Forhold, som medførte, at man kunde fremme Bygningen af de omtalte Leiligheder i de udenbys Kvarterer af Staden ved at fritage dem for Bygningsafgift, uden at staa Fare for at trykke Værdien af de tilsvarende Leiligheder indenfor Kjøbenhavns Volde. Jeg tror, at det Forslag, jeg dengang stillede, var, skjøndt det ikke fik mange Stemmer, efter de nævnte Forhold berettiget i alle Henseender, og at det var urigtigt, at det ikke blev vedtaget; men jeg siger tillige, at det dog maatte nu, efter de senere forandrede Forhold, ikke turde være i samme Grad skiftet til at vedtages. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal, men indskrænke mig til, at efter de i Dieblillet beregnelige Fremtidsforhold saa tror jeg, at naar man vil gjøre Noget i Lovforslagets Retning, saa maa man ganske vist ikke blot gaa

op fra 72 Kvadratalen til 80, men helst tillige nærmest gaa i den Retning, som den høitærede Finanzminister antydede, nemlig kun at give Fritagelse for nogle Aar. Hvis man vil gaa videre, vil man neppe undgaa enten at røre noget mere ved den bestaaende Skatteindtægt, end man dog egentlig kan forsvare, eller omvendt ikke undgaa at trykke Værdien paa de gamle Leiligheder, som man vedblivende lader svare Skatten. Min Henstilling gaar derfor ud paa den Mellemting, som blev antydet af den høitærede Finanzminister, nemlig at man gav Fritagelse for en vis Række Aar for Nybygninger, hvor Leiligheder indtil 80 Kvadratalen blive indrettede, for Exempel for en halv Snes Aar, hvilket dog vilde være en forholdsvis ikke saa ganske ringe Præmie, hvis overhovedet den Præmie, man har troet kunde ydes gennem en Lov som denne, skulde have en ikke aldeles uvæsentlig Betydning. Jeg staar altsaa paa det samme theoretiske Standpunkt nu, som jeg stod paa for 6 Aar siden; men jeg tror, at de forandrede Forhold maa gjøre, at man nu maa gaa en noget forskjellig Vej fra den, der dengang kunde anses for den rette.

C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Maa jeg spørge, om det er for en kort Bemærkning eller det er for et længere Foredrag? Det ærede Medlem har allerede havt Ordet to Gange, og han er ikke optraadt som Ordfører for Forslagsstillerne; men dersom det er for en kort Bemærkning, skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

C. B. Nimestad: Ja, det er kun en ganske kort Bemærkning, det er en Henvendelse til Ministeren. Jeg vil takke den høitærede Minister ret meget for det klare og vigtige Bidrag til denne Sags Løsning, som han gav, og efter hvad han har virket og efter det Gode, han har virket, har vistnok Ingen ventet Andet af ham. Jeg skal fuldstændig indrømme ham, at det er en Sag, der fortjener alvorlig Opmærksomhed, om man skal gjøre saaledes, som Forslagsstillerne have gjort, nem-